

Deontologie și Integritate academică

5. IMAGINE PUBLICĂ ȘI INTEGRITATE ACADEMICĂ.

O SCURTĂ ISTORIE A IMAGINII PUBLICE ȘI REGULILE DEZBATERII CIVILIZATE

Imaginea publică și intuițiile morale

- ▶ Fiecare individ, ca viețuitoare socială și rațională, este ținta evaluărilor etice ale celorlalți membri ai societății și, prin urmare, este supus fie oprobriului public, fie elogiilor publice.
- ▶ Toate aceste interacțiuni dintre individ și ceilalți membri ai societății formează, în cadrul unui anumit grup social sau în cadrul societății ca întreg, o *image publică* a individului
- ▶ Imaginea publică condensează într-un mod neexplicit intuițiile morale ale unui societăți sau a unui subgrup social cu privire la un anumit individ.
- ▶ Această *image publică* se formează oricum, indiferent de eforturile individului de a o ignora, produce sau cosmetiza, deoarece fiecare interacțiune socială naște în ceilalți anumite intuiții morale.

Dimensiuni ale imaginii publice

- ▶ Imaginea publică are mai multe mecanisme de formare și dimensiuni istorice, motiv pentru care denotă mai multe aspecte privitoare la personalitatea cuiva:
 - ▶ 1) Conformitatea cuiva cu așteptările și cutumele sociale ale epocii
 - ▶ Imaginea „bună” sau „rea” a cuiva se construiește în funcție de modul în care acea persoană respectă cutumele unei anumite epoci
 - ▶ 2) Renumele cuiva în grupul social din care face parte
 - ▶ Imaginea publică a unui individ se construiește în funcție de multitudinea de lucruri care se spun în spațiul public despre el, în funcție de „renumele” său.
 - ▶ 3) „Cota de piață” a cuiva
 - ▶ În cazul artiștilor, în mod special, imaginea publică este legată strâns de cota de piață sau de „brandul personal”.
- ▶ Imaginea publică poate fi văzută ca o „scurtătură” utilă pentru a lua decizii de asociere sau neasociere cu un anumit individ în cadru social.

Imagine publică și dezbateri civilizată

- ▶ În societățile occidentale, imaginea publică este construită și apărată în mod public, prin dezbateri.
- ▶ Practica dezbaterii este prezentă în cultura occidentală încă din Antichitatea greacă și are o prezență constantă până în zilele noastre.
- ▶ Dezbateriile au fost folosite în tot acest timp pentru a ne apropia de adevăr prin argumente raționale.
- ▶ Din acest punct de vedere, adevărul nu este ceva în sine, ci suma de cunoștințe supuse dezbaterilor care încă nu au fost dovedite ca false prin argumente raționale sau dovezi empirice.

Debate/Discussion/Polemics

- ▶ Cuvântul românesc „dezbateri” se suprapune din punct de vedere semantic cu trei concepte ale limbii engleze. Tocmai de aceea, trebuie să distingem clar aceste sensuri:
 - ▶ 1) Debate = concurs de argumentație care își are originile în filosofia scolastică a Evului Mediu și care implică expunerea de argumente pro și contra unei anumite propoziții de către două echipe. Scopul unui debate în acest sens nu este neapărat stabilirea adevărului, ci etalarea de strategii argumentative care să convingă juriul privitor la dibăcia tehnică a concurenților.
 - ▶ 2) Discussion = schimb de replici menit să găsească soluții practice la o problemă, dar care vizează decât tangențial fapte de cunoaștere
 - ▶ 3) Polemics = vizează valoarea de adevăr a unei anumite judecăți sau a unei anumite descoperiri și vizează eventualele aspecte etice ale implementării ei
- ▶ Pe noi ne interesează în mod special cel de-al treilea sens al dezbaterii ca „polemică de idei”.

Regulile dezbaterii civilizate

- ▶ Dezbaterea în sens de „polemică de idei” este un important mecanism de reglare din interior a activității și comportamentului tuturor agenților și pacienților morali ce iau parte la lumea academică.
- ▶ Acesta este motivul pentru care s-au emis mai multe coduri de reguli menite să asigure un cadru cât mai civilizat și neproblematic pentru dezbaterile academice.
- ▶ Cele mai folosite reguli de dezbateră civilizată sunt cele emise de Universitatea din Oxford în anul 1890, care sunt în număr de cinci și sunt acceptate de majoritatea comunităților academice din lume.

Regulile Oxford de dezbatere civilizată

- ▶ 1) În orice polemică (fie ea științifică, politică, filosofică, artistică etc.), discuția trebuie să se rezume la schimbul de idei și numai la acele idei care au relevanță pentru problema în cauză.
- ▶ 2) Părțile aflate în polemică folosesc drept argument fie teorii științifice, fie date concrete (experimentale, statistice etc.) care sunt relevante în ceea ce privește problema discutată. Prin urmare, *părerea proprie nu este niciodată un argument*.
- ▶ 3) Părțile nu au voie să aducă în discuție moralitatea, temperamentul sau trecutul adversarului.
- ▶ 4) Părțile nu au dreptul să pună în discuție motivele personale care determină atitudinea ideatică a adversarului.
- ▶ 5) Etichetarea de orice tip adversarului, nu este permisă și arată lipsa de argumente.